

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 stycznia 2026 r.

1. Na podstawie art. 135 § 3 w zw. z art. 135 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 poz. 390; dalej: „u.p.p.”) w zw. z art. 13 k.p.k. oraz art. 120 § 2 k.p.k., **odmówić przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w [...] – X. Y., z uwagi na niespełnienie warunków formalnych wniosku poprzez nieprzesłanie wniosku sporządzonego i podpisanego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym lub adwokatem oraz nieprzesłanie odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony, pomimo wcześniejszego wezwania do ich uzupełnienia;**

2. Odpis zarządzenia doręczyć M. W. wraz z pouczeniem, że na niniejsze zarządzenie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia;

3. **Sprawę zakreślić w repertorium I ZI, jako załatwioną.**

UZASADNIENIE

M. W. wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w [...] – X. Y. o pomówienie (wniosek – k. 2).

Przewodniczący Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego – SSN Marek Motuk zarządzeniem z dnia 7 listopada 2024 r. wezwał

M. W. do uzupełnienia braków formalnych ww. wniosku poprzez przesłanie wniosku sporządzonego i podpisanego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym lub adwokatem oraz przesłanie odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony, w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w razie nieusunięcia braku w wyznaczonym terminie (zarządzenie – k. 4).

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych M. W. odebrał w dniu 20 listopada 2024 r. (elektroniczne pokwitowanie odbioru – k. 12). Do dnia wydania niniejszego zarządzenia, M. W. nie uzupełnił ww. braków formalnych wniosku.

Jak stanowi art. 135 § 3 u.p.p., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, sporządza i podpisuje pełnomocnik będący adwokatem albo radcą prawnym. Zgodnie natomiast z art. 135 § 4 u.p.p., jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia. Przepis art. 119 § 1 k.p.k., określa wymogi formalne, jakie winno spełniać każde pismo procesowe składane przez strony w procesie karnym, a więc także wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej. Zgodnie z treścią § 1 pkt 1 k.p.k., powołanego wyżej art. 119 k.p.k., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności – będący pismem procesowym – winien zawierać oznaczenie sprawy karnej, której dotyczy. Innymi słowy wnioskodawca ma obowiązek wskazać konkretne postępowanie karne, które jest prowadzone przeciwko prokuratorowi, stawiane mu zarzuty oraz organ sądowy, przed którym to postępowanie się toczy. Uchylenie immunitetu prokuratorowi nie może bowiem nastąpić *in abstracto*, lecz tylko w konkretnej sprawie i w zakresie konkretnych czynów zarzucanych prokuratorowi.

Wobec faktu, że M. W. w wyznaczonym terminie nie uzupełnił powyżej wskazanych braków formalnych wniosku, należało zarządzić jak na wstępie.

[M. T.]

[r.g.]